сутнината не другиятъ конечно е новата царствена династия съ надежди въ сравнение на прежде завоеваната на България.

Изобщо българската аристократия, между която трябва да считаме и висшето духовенство, ученитѣ на времето, била тръгнала, избита, тръгнала и разпилена на всичкитѣ страни! Освѣнъ изгнаницитѣ въ Европа, много се потурчили, а повечето избѣгали въ странство. Непотурченитѣ на едно съ турцитѣ се борили и имали за тяхъ заслугата на селянитѣ, а избѣгалитѣ продъжавали подъ чужди знамена да се бият противу поробителитѣ на отечеството си, или пъ се криели по чужбинатѣ за-пъкъ непомнящи роди и се скитали безъ стъпка единъ другъ тамъ. По голѣмата частъ отъ бояритѣ се потурчили за да задържатъ имотитѣ си... Много народъ съ духовенство побѣгнали въ Влашко, Сърбско и Мадярско; немного заминали и въ Цариградъ, който не билъ тогава още пренаселенъ отъ турцитѣ, и много бѣгали дори въ Италия и по островитѣ. — Единъ славнятъ български книжовникъ и послѣдниятъ патриархъ търновски умрѣлъ въ заточение на изгнание на здравото дѣ; единъ отъ учени братовчедъ, търновчанинъ Григорий Цамблакъ, и отечественикъ Константинъ Преславски Философъ, както и други единственни учени и съчинители негови са отдалечили отъ България. Съ една дума, всички по-учени отъ духовенството са разбѣгали по чужбина, а останали само по бесхитрости, които са подчинили на